

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Российская экономическая школа традиционно рассматривает международную экономическую интеграцию как объективный по сути, конфликтно-компромиссный процесс «сближения, взаимодействия национальных хозяйств», на эволюцию которого оказывают влияние как внутренние, так и – с усилением глобализационных процессов – внешние факторы развития.

РЕЗЮМЕ

В статье анализируются концептуальные подходы российских и советских исследователей по вопросам международной экономической интеграции на протяжении более чем полувека и основные положения российской школы международной экономической интеграции. Исследуется эволюция и современные теоретические воззрения на интеграционные процессы в мире, Европе, СНГ.

Ключевые слова: мировая экономика, интеграционные процессы, экономическая интеграция, региональная интеграция, СНГ

РЕЗЮМЕ

У статті аналізуються концептуальні підходи російських і радянських дослідників з питань міжнародної економічної інтеграції протягом більш ніж півстоліття і основні положення російської школи міжнародної економічної інтеграції. Досліджується еволюція та сучасні теоретичні погляди на інтеграційні процеси в світі, Європі, СНД.

Ключові слова: світова економіка, інтеграційні процеси, економічна інтеграція, регіональна інтеграція, СНД

SUMMARY

The article is devoted to analysis of the Russian scientists theoretical investigations of the processes of international economic integration during second part of XX century and at the present time. The authors showed the evolution of this investigations and they modern views of the processes of economic integration in the world, Europe, SIC.

Key words: international economy, integration processes, economic integration, region integration, CIS

ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ЗОНИ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ ТА ЄС

Яценко А.Б., доцент, Донецький національний університет

Інтеграцію України до Європейського Союзу проголошено пріоритетним напрямом зовнішньополітичного курсу держави. В 2008 році закінчився термін дії Угоди про партнерство й співробітництво між Україною та Європейським Союзом, на якій базувались двосторонні відносини країн і продовження взаємодії повинно бути регламентовано новою угодою [1].

Обидві сторони зацікавлені в поглибленні торговельних відносин і підписанні угоди про створення зони вільної торгівлі. З боку ЄС ця зацікавленість визначена можливістю посилення впливу в регіоні та доступу до нових ринків.

На даний момент між Україною та ЄС відбуваються переговори про асоційоване членство. В рамках такої угоди ЄС готовий запропонувати Україні створення всеохоплюючої та поглибленої зони вільної торгівлі в форматі «ЗВТ+». Це означає, що навіть без визнаних перспектив членства Україна дістане доступ до внутрішнього ринку ЄС та можливості для активнішої політичної співпраці та економічної інтеграції. Угода відкриває для нашої країни нові перспективи взаємодії з розвиненими країнами континенту, дає поштовх економічному розвитку, зміцнює її позиції в системі міжнародних відносин.

Однак, реалізація курсу на інтеграцію до структур Європейського Союзу вимагає відповідних змін у багатьох секторах національного господарства. У цьому аспекті для України виникають серйозні проблеми. Відставання України від країн ЄС за рівнем економічного розвитку набагато перевищує ті граничні показники, які припустимі для учасників інтеграційних об'єднань.

В українській науковій літературі приділяється багато уваги проблематиці розвитку відносин між Україною і Європейським Союзом. Це труди таких відомих українських вчених, як Будкін В., Бураковський І., Дудченко М., Лук'яненко Д., Макогон Ю., Мокій А., Савельєв Є., Филиппенко А., Шнирков А. та ін. Однак, цей процес розвивається дуже динамічно, на сучасному етапі виходить на якісно нові рубежі і потребує аналізу постійного аналізу.

Ціллю даного дослідження є виявлення ризиків і негативних наслідків, які виникнуть для України внаслідок підписання угоди про вільну торгівлю з ЄС та заходів щодо їх мінімізації.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Розвиток торгових відносин з Європейським Союзом набирає для України все більше геополітичне значення, як результат в географічній структурі українського експорту та імпорту товарів, ЄС посідає одне з ведучих місць після країн СНД. Сукупні обсяги торгово-економічних взаємовідносин України з країнами ЄС в останні роки стійко зростають, за виключенням кризового 2009 р.

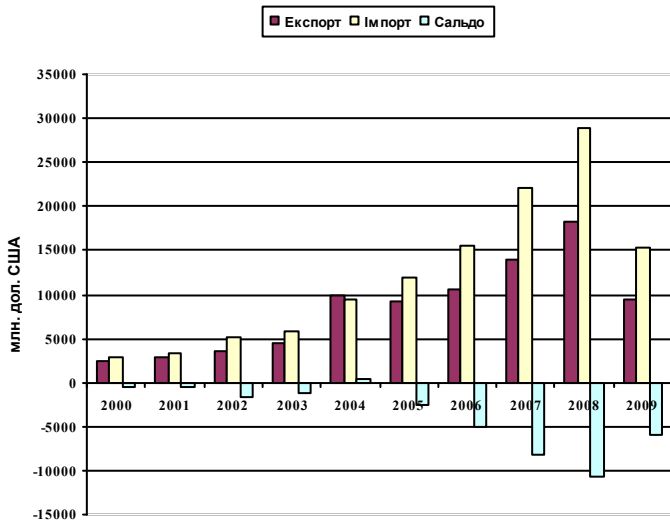

Рис.1.Динаміка зовнішньої торгівлі товарами України з країнами ЄС [2]

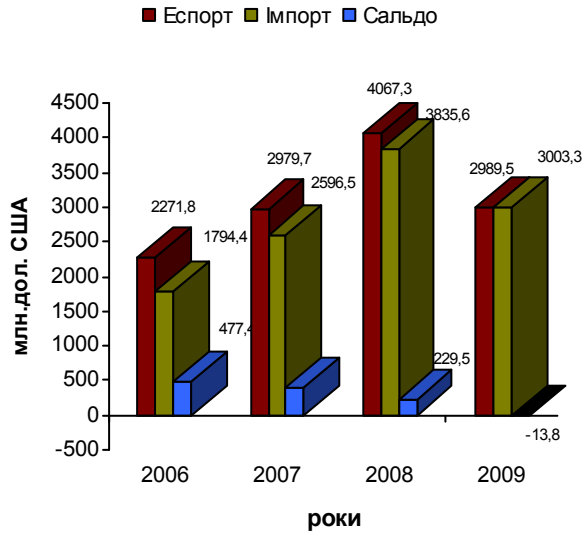

Рис.2.Динаміка зовнішньої торгівлі послугами України з країнами ЄС [2]

Але, як видно з діаграми (рис.1), стійку негативну тенденцію має й сальдо торгівлі між Україною і ЄС, що відображає загальну тенденцію зовнішньої торгівлі України й в останні роки не компенсується позитивним сальдо по торгівлі послугами (рис.2), як це було раніше.

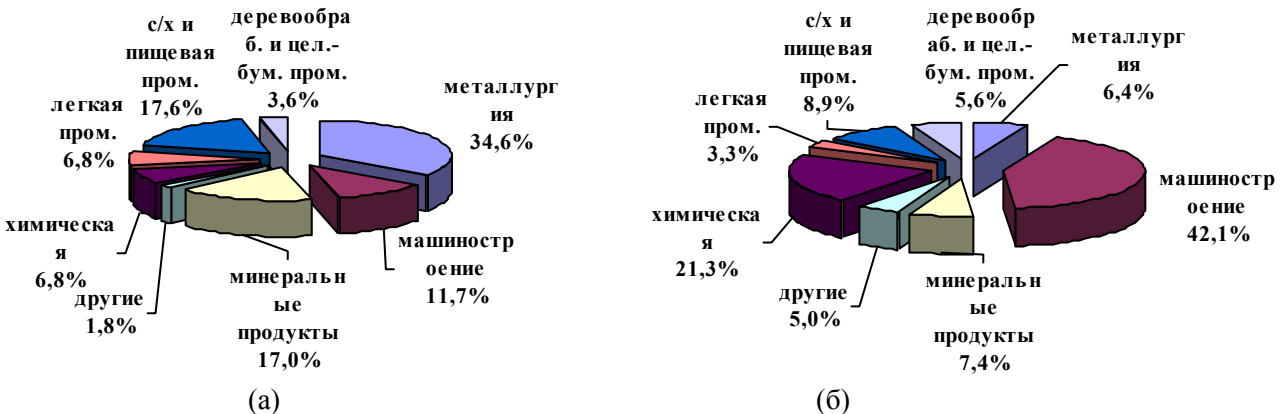

Рис.3.Товарна структура експорту (а) і імпорту (б) України з ЄС в 2009 р. [1]

Аналіз товарної структури експортно-імпортних операцій показує, що в українському експорті в ЄС більшу частку становлять мінеральні продукти, недорогочінні метали й вироби з них, продукція агропромислового комплексу, текстиль і текстильні вироби. Порівняння товарної структури зовнішньої торгівлі України й країн ЄС показує вузькість асортименту. Таким чином, сировинна спрямованість українського експорту свідчить про те, що не знаходячи попиту в достатньому обсязі на внутрішньому ринку, сировина спрямовується за кордон для виготовлення з неї продуктів, які вертаються на ринки України й витісняють вітчизняних виробників.

За умов, що на експорт в останні роки приходиться близько 60% ВВП країни, його структура є важливим критерієм розвитку економіки й конкурентних переваг країни в міжнародному поділі праці.

Активно розвивається інвестиційне співробітництво між Україною й країнами Європейського Союзу. ЄС є найбільшим іноземним інвестором в Україні, однак ці обсяги не задовольняють українських потреб в інвестуванні і значно менші у порівнянні з інвестиціями ЄС в інші країни світу.

Одним з основних інструментів ЄС для фінансування співробітництва є програма ТАСИС, розроблена Європейським Союзом для держав колишнього Радянського Союзу й Монголії, з метою прискорення розвитку гармонічних і міцних політичних і економічних зв'язків між ЄС і цими країнами-партнерами. Метою програми є підтримка ініціатив країн-партнерів побудувати розвинене суспільство, засноване на політичній волі і економічному процвітанні.

Пріоритетні напрямки, по яких ТАСИС фінансує проекти в Україні: реструктуризація підприємств і розвиток приватного сектору; проведення, переробка й розподіл продуктів харчування; основні комунікації (транспорт, телекомунікації, енергетика); розвиток людських ресурсів; атомна безпека.

Проблеми створення зони вільної торгівлі України та ЄС

Найбільша кількість вузьких місць у роботі над Угодою про асоціацію навколо створення розширеної та поглибленої зони вільної торгівлі (ЗСТ+) Україна - ЄС. Сторони домовляються про одночасне скасування 95% усіх тарифів і мит. Лише 5% товарних позицій з обох сторін залишаться під тарифним захистом.

Зниження ввізного мита матиме безпосередній вплив на надходження до Державного бюджету – вони скоротяться на суму імпортного мита на продукцію, що ввозиться з країн Європейського Союзу. Водночас скоротиться час, потрібний для супровідних процедур, а отже, підвищиться ефективність роботи митниці.

Зменшення до нуля імпортного мита означатиме здешевлення європейської продукції на внутрішньому ринку, що буде сприятливим для українських споживачів. Враховуючи, що третину імпорту з ЄС нині становлять машини й устаткування та транспортні засоби, здешевлення цієї продукції сприятиме швидшому оновленню основних фондів підприємств, а отже, й більшій ефективності української промисловості. Зростання конкуренції на українському ринку позначиться передусім на виробниках неякісної продукції, яким доведеться збільшувати витрати на підвищення її якості та розроблення маркетингової стратегії. Щоб захистити українських виробників від можливих негативних наслідків занадто швидкої лібералізації, їм потрібно забезпечити перехідний період.

Найбільшу вигоду від обнуління митних тарифів отримують українські експортери, оскільки вони спеціалізуються переважно на продукції з низьким ступенем переробки, ціновий фактор є визначальним для її конкурентоспроможності.

Однак, крім тарифів, значною мірою доступ до європейських ринків українським товарам обмежують нетарифні засоби, такі як невідповідність стандартів продукції, відмінність митної системи та процедур оцінки відповідності продукції. Додатковий бар'єр для українських товарів – преференційні правила походження товарів, які застосовує Європейський Союз.

Необхідно буде збільшення витрат з Державного бюджету на гармонізацію національної системи стандартів, однак їх можна частково компенсувати фінансовою та технічною допомогою ЄС. Внаслідок цього збільшаться можливості експорту українських товарів, що суттєво посилить експортний потенціал держави. Крім того, посиляться позиції національного виробника і на внутрішньому ринку, що означатиме пропозицію якісної продукції українському споживачу. Зростуть можливості імпортозаміщення, що разом з поширенням експорту сприятиме поліпшенню зовнішньоторговельного балансу.

Спрощення митних процедур допоможе зменшити витрати і сприятиме збільшенню зовнішнього товарообороту. Водночас це спрощення потребуватиме витрат на переобладнання митниць і перепідготовку фахівців. Але внаслідок цього українські виробники зможуть зменшити час доступу продукції на європейські ринки та оптимізувати способи постачання сировини та напівфабрикатів. Спрощення та пришвидшення експортно-імпортних операцій сприятиме кращому задоволенню потреб українських споживачів і здешевленню продукції на внутрішньому ринку.

На даному етапі більшість галузей української промисловості має позитивну динаміку розвитку, що переважно визначається сприятливою кон'юнктурою на зовнішніх ринках. Однак висока залежність від зовнішнього попиту на сировинну продукцію є занадто ризикованою та не ефективною і не може бути основою стратегії економічного розвитку країни. Що ж стосується розвитку торгівлі продукції галузей обробної промисловості, то вона ускладнюється через проблеми невідповідності української продукції технічним та іншим стандартам, несприятливого інвестиційного клімату, неефективної системи перетину кордону та низького іміджу України на світовому ринку.

Процес реструктуризації промисловості можна зробити менш болючим для економіки через залучення іноземних інвестицій до модернізації та створення нових підприємств. Угода про зону

ПРОБЛЕМИ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

вільної торгівлі буде сприяти включенню українських підприємств до європейської системи виробництва і постачання.

Металопродукція є однією з найважливіших груп товарів, що експортує Україна, зокрема до ЄС. Найбільші проблеми галузі – це застарілі основні фонди, висока енергозатратність виробництва, низька якість і валова додана вартість кінцевої продукції. Вирішення цих проблем потребує значних капіталовкладень.

Негативними наслідками для українських металургійних підприємств можуть бути скорочення субсидій у ПЕК і зростання собівартості продукції у зв'язку зі збільшенням витрат на сировину.

Стримуючим фактором в розвитку українського експорту електроенергії до ЄС може стати нерозвинена інфраструктура для торгівлі енергоносіями та відмінність технічних стандартів і правил енергетичних ринків ЄС та України. Розвиток енергетичного сектору в рамках угоди про поглиблену вільну торгівлю можливий за умов поступового формування єдиного енергетичного ринку з ЄС.

Вільному і ефективному руху товарів перешкоджають, також, низька ефективність інфраструктури України через зношеність фондів і монополізація деяких сегментів ринку. Співпраця між Україною та ЄС повинна забезпечити діяльність зони вільної торгівлі і поступове формування єдиного ринку транспортних послуг.

Пристосування до нових стандартів і правил торгівлі, що неодмінно пов'язано з поглибленням відносин з ЄС в рамках зони вільної торгівлі, потребуватиме від українських виробників збільшення витрат у короткостроковій перспективі. Однак у довгостроковій перспективі це сприятиме підвищенню конкурентоспроможності національної продукції і, як наслідок, закріпленню своїх позицій на внутрішньому ринку та збільшенню експорту на світові ринки. Крім того, українські споживачі будуть мати доступ до більш якісних і дешевих товарів і послуг. Здійснення реформ, які необхідні для укладання угоди про вільну торгівлю з ЄС, посилять довіру іноземних компаній до української економіки, що буде сприяти припливу іноземних інвестицій в Україну.

Таким чином, при підписанні Угоди про вільну торгівлю з ЄС необхідно чітко усвідомлювати ті проблеми, які виникнуть в різних секторах української економіки і суспільства. (таблиця). Затрати на їх вирішення повинні бути враховані і на рівні держави і на рівні кожного окремого підприємства. Тільки за таких умов створення зони вільної торгівлі з ЄС не завдасть українській економіці значної шкоди.

Таблиця

Наслідки підписання угоди про створення зони вільної торгівлі з ЄС для України

Позитивні наслідки	Негативні наслідки
для держави	
<ul style="list-style-type: none"> - здійснення внутрішніх реформ; - зменшення адміністративних витрат на роботу митниць і інших державних органів; - подолання корупції на митниці та в державних органах сертифікації; - зростання експорту до ЄС і третіх країн, поліпшення торговельного балансу 	<ul style="list-style-type: none"> - зменшення надходжень митних платежів до бюджету; - витрати на гармонізацію стандартів; - витрати на перекваліфікацію фахівців зі стандартизації товарів і митного оформлення; - витрати на переустаткування технічних лабораторій і митниць
для споживачів	
<ul style="list-style-type: none"> - здешевлення європейської продукції на українському ринку; - підвищення якості вітчизняної й імпортованої продукції; - швидкий вихід нових товарів на ринок 	<ul style="list-style-type: none"> - можливе витиснення української продукції європейською;
для експортерів	
<ul style="list-style-type: none"> - отримання конкурентних переваг порівняно з іншими експортерами до ЄС; - здешевлення української продукції на європейських ринках; - зростання якості української продукції; - заощадження засобів і часу на експортні операції; 	<ul style="list-style-type: none"> - можливе подорожчання ресурсів на внутрішньому ринку внаслідок збільшення їх експорту до ЄС; - потреба пристосуватися до нових стандартів продукції, впровадження систем контролю якості; - витрати на підвищення якості продукції;

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

- потенційне розширення ринків збуту в третіх країнах	- витрати на сертифікацію й стандартизацію продукції;
для імпортерів	
- здешевлення товару на українському ринку; - зменшення витрат часу на митні процедури;	- посилення конкуренції з українськими виробниками;
для виробників, орієнтованих на внутрішній ринок	
- підвищення якості продукції; - здешевлення інвестиційних товарів; - можливість швидкого виходу на зовнішні ринки у випадку несподіваної зміни кон'юнктури внутрішнього ринку	- зростання конкуренції з боку європейських виробників; - можливе подорожчання ресурсів на внутрішньому ринку; - витрати на пристосування до нових стандартів, технічне переоснащення виробництва

Протягом тривалого часу Європейський Союз надавав іншим країнам так звану «макроекономічну підтримку». Сьогодні такий механізм співпраці називають «загальною бюджетною підтримкою», оскільки підтримується не лише макроекономічна стабільність, але й надається допомога у впровадженні національної політики та стратегій з таких питань як економічне зростання та зниження рівня бідності. Макроекономічні питання все частіше розглядаються як критерії правомірності під час розгляду можливості надання загальної бюджетної підтримки або галузевої бюджетної підтримки.

На здійснення бюджетних витрат для впровадження правових та інституційних реформ у сферах, пов'язаних із торгівлею, Україна вже отримує – чи буде отримувати – підтримку від ЄС в рамках програми Всебічної інституційної розбудови, до якої буде також додано гроші Міжнародних фінансових інституцій. Загальний обсяг технічної допомоги ЄС для України за 2011-2013 роки планується в розмірі 552 млн. євро. [3]

Відповідно до правил ЄС, бюджетну підтримку може бути надано, якщо управління державними витратами країни-партнера достатньо прозоре, надійне та ефективне та якщо країна-партнер застосує надані рекомендації в сфері економіки.

Невід'ємною частиною поглибленої ЗВТ буде приведення українського законодавства та практики у відповідність до законодавства та норм ЄС, а наповнення майбутньої ЗВТ буде спрямовуватися на досягнення максимально глибокої економічної інтеграції в усіх сферах (торгівля товарами та послугами, режими прямих іноземних інвестицій, державні закупівлі, тощо).

Таким чином, ризики, які виникають для України при підписанні Угоди про ЗВТ+ наступні:

- зменшення надходжень митних платежів до бюджету;
- витрати на гармонізацію стандартів;
- витрати на перекваліфікацію фахівців зі стандартизації товарів і митного оформлення;
- витрати на переустаткування технічних лабораторій і митниць
- посилення конкуренції на внутрішньому ринку та можливе витиснення української продукції європейською;
- можливе подорожчання ресурсів на внутрішньому ринку внаслідок збільшення їх експорту до ЄС;
- потреба пристосуватися до нових стандартів продукції, впровадження систем контролю якості;
- витрати на підвищення якості продукції;
- витрати на сертифікацію й стандартизацію продукції.

Висновки і пропозиції

Створення ЗВТ+ з ЄС найближчим часом обіцяє вітчизняному бізнесу більше ризиків, ніж переваг. Але в довгостроковій перспективі зона дасть шанс вийти на європейський ринок і підвищити якість продукції підприємств. Втім, час для адаптації до євростандартів в українського бізнесу є. Від моменту набрання чинності угодою з ЄС до початку повноцінного функціонування ЗСТ може пройти не менш 10 років.

У цей період пріоритетами формування конкурентоспроможності українських підприємств повинні виступати:

- забезпечення більш високого, ніж в країнах ЄС, рівня реального росту ВВП;

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

- послідовне підвищення продуктивності праці у всіх галузях економіки й видах економічної діяльності;
- стимулювання ефективного використання внутрішніх сировинних, трудових і фінансових ресурсів для економічного росту країни;
- зниження рівня збитковості вітчизняних підприємств;
- мінімізація тіньової економіки шляхом стимулювання до легалізації господарської діяльності;
- забезпечення стабільності, прозорості й ефективності державних фінансів, особливо в сферах оподаткування й бюджету;
- підвищення платоспроможності як суб'єктів господарювання, так і населення з метою активізації внутрішнього ринку;
- стимулювання розвитку внутрішнього ринку, реалізація цілеспрямованої політики цінового збалансування, впровадження моніторингу щодо несумлінної конкуренції між іноземними й національними виробниками;
- збалансована підтримка інноваційних виробництв, стимулювання поглиблення взаємозв'язків наукових досліджень і виробництва;
- підвищення ділової активності малого та середнього бізнесу.

Головними економічними інтересами України є:

- приведення у відповідність технічних, технологічних, фінансових, соціальних параметрів України до європейських стандартів;
- визначення більш ефективної й стратегічно орієнтованої галузевої структури економіки;
- розробка спеціалізованих регіональних програм розвитку з урахуванням інтенсивності співробітництва регіонів України і ЄС;
- систематизація й моніторинг можливих ризиків і погроз для національних виробників;
- запобігання відтоку українських ресурсів за кордон і скорочення прибутків національних виробників внаслідок випереджального росту імпорту продукції з високою часткою доданої вартості.

З метою забезпечення гідного місця України в європейському поділі праці необхідно реалізувати завдання, орієнтовані на:

- оволодіння європейськими стандартами виробництва, рівня і якості життя на основі високоефективної національної економіки, конкурентоспроможної стосовно розвинених країн;
- освоєння високого рівня ефективності суспільного виробництва, підвищення продуктивності праці й зміцнення економічного потенціалу України стосовно рівня високорозвинених країн ЄС. Необхідне досягнення Копенгагенських критеріїв і приведення національної економіки у відповідність до інституціональних засад розвитку держав-членів ЄС;
- узгодження євроінтеграційного напрямку України й нових форм реалізації економічного співробітництва в границях країн ЄС у напрямку підвищення конкурентоспроможності національної економіки;
- забезпечення суб'єктам української економіки високоефективних, транспарентних умов функціонування на внутрішньому ринку, недопущення дискримінації їх інтересів у відношенні з нерезидентами й забезпечення їх можливостями щодо конкурентного змагання на ринках країн Євросоюзу;
- удосконалення нормативно-правової бази для впровадження стратегії підвищення конкурентоспроможності національної економіки України за рахунок освоєння інноваційного типу розвитку.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Угода про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським Союзом від 16 червня 1994 р., набула чинності з 1 березня 1998 року.
2. <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. <http://www.eurostat.org>.

РЕЗЮМЕ

В статті розглянуто основні проблеми створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. Визначено ризики, що виникають для України при підписанні Угоди про ЗВТ+ та, у зв'язку з цим, пріоритети формування конкурентоспроможності українських підприємств.

РЕЗЮМЕ

В статье рассмотрены основные проблемы создания зоны свободной торговли между Украиной и ЕС. Определены риски, возникающие для Украины при подписании соглашения о ЗСТ+ и, в связи с этим, приоритеты формирования конкурентоспособности украинских предприятий.

SUMMARY

In the article the basic problems of creating a free trade zone between Ukraine and EU. Identified risks arising for Ukraine at the signing of an FTA +, and, in connection with this, the priorities of the competitiveness of Ukrainian enterprises.

THE IMPACT OF GLOBALIZATION ON HUMAN AND GENDER DEVELOPMENT IN EGYPT A STUDY COVERING THE PERIOD FROM (1982-2010)

Bassim M.A.; B.Sc., M.Sc., Ph.d., Lecturer in Economics and Finance Modern Sciences and Arts University- 6 October City- Egypt

Research Problem:

Globalization is closely associated with the increase in trade, movement of capital, foreign investment and technological developments. This is dependent on the availability of Human Capital capable of achieving the development and the availability of active regulatory institutions in the country.

Development measuring has been redefined in the past decades to be in terms of reducing or elimination of poverty, inequality, and unemployment within the context of a growing economy. The Human Development Index was introduced in 1990 to include the parameters of long and healthy life, knowledge and a decent standard of living (measured by GDP/Capita (PPP)). The development of Human Capital by investing in education and health is an essential component of growth and development as inputs to the aggregate production function. A further refinement introduced the Gender Equality as the Millennium Development Goal number 3. The Gender Development Index is defined among other measures of equality.

The problem of this research is to identify and quantify the relationships between the Globalization and the Human and Gender development variables in Egypt.

Review of literatures:

The foundations of Economic Growth Theory were partly introduced by Ibn Khaldun, in his historical "Introduction to History" (Mokademat Ibn Khaldun) in 1377. He donated a vision of the causes of rise and fall of civilizations (Rosenthal, Routledge and Paul, 1958) (la Grandville, 2005) and considered that the human needs lead to the use of knowledge and intellect. He stated that higher productivity due to specialization and division of labor produce surplus products, which can be exported to other communities and creates wealth for the producers and increases the welfare of the community. He considered that there is a natural inheritance of skill but skills can also be gained through training and education (Cheddadi, 2000).

In the development of the historical economic trade theories which form the basis of today's Globalization, the Mercantilism encouraged the export of domestic goods and discouraged the availability of foreign goods (Kennett, 2004), (Husted and Melvin, 1995). This era was followed by Adam Smith (Parkin, 2008), (Mankiw, 2004) who promoted theories of international trade and attacked the Mercantilists. Smith's "Wealth of Nations" (1776) treated subjects such as the international division of labor and the importance of imports in improving the standard of living.

The increase in trade is considered as a result of the specialization, in line with the Classical Theory of Smith, Robert Torrens (1808) notion of comparative advantage, David Ricardo (1819) concept of Comparative Advantage which forms the basis of mutually beneficial trading relationship between developed and developing countries. Due to the inconsistency between the predictions and realities of the classical theory on comparative advantage, Heckscher-Ohlin (H-O) (1919-1933) (Salvatore, 2004) introduced a model of the patterns and determinants of international trade and its effects on the earnings of factors of production. The model provided an important insight into issues as the impact of economic growth on the pattern of international trade.

Recent theories of growth and development (Todaro and Smith, 2009) are related to the human capital, trade theory, and technological development effects. Solow Neoclassical Growth Model emphasized the importance of technological progress (Solow, 1956). Lewis provided the Structural Change Model where the accumulation of physical and human capital and a set of interrelated changes in the economic structure of a country are required for development (Lewis, 1954). The "International Dependence Revolution" model view developing countries to be dependant on and dominated by the rich countries reappeared in the twenty first century, in a modified form by anti-Globalization movement (Anderson, Cavanagh, Lee, 2000).

The "Neoclassical Counter Revolution Model" in the 1980's, called for free markets to draw domestic and foreign investment and privatization of public corporation. The new growth theory of Romer (Roemer, 1986) and Lucas (Lucas, 1988), has been a result of the free market reforms and liberalization of trade. These policies were impressed by the World Bank and IMF on highly indebted countries and were expected to prompt higher investment, raise